

ние 1875 год. прѣзъ есенъта отъ 15—16 Септември, е станало една отбранителна битка отъ страна на възстаницитѣ, нападнати ненадѣйно отъ Елховци и послѣ ги распръснали), се наели да стоятъ на срѣща гявуритѣ, нъ скоро разумѣли че това не е тѣхна работа и съ гъочоветѣ си потеглили едни за Казанлъкъ, други къмъ П. Загора. Тая битка е била въ понеделникъ 4-й юлий. Едни отъ тѣхъ тогава били отпращани за Шипка 2 часа къмъ с.-западъ къмъ Казанлъкъ, а други внѣтрѣ въ градътъ.

Въ вторникъ 5-й Юлий битката се продължавала отъ Елхово и начнала да приближава къмъ Казанлъкъ, тѣй щото рускитѣ солдати срѣщнали малко съпротивление отъ Турцитѣ само въ Тулувската кория и като ги искарали отъ тамъ, установили се татѣкъ и прѣнощовали тамъ.

Въ срѣда 6-й Юлий Турцити въ Казанлъкъ, като съгледали гъочевети и несполукити въ битката за-въ иървити два дена, насърдени отъ градскій имъ началникъ Акифъ бей ефенди, който съставилъ едно отдѣление отъ градътъ и башибозукити съ разбититѣ, още и съ редивната войска, командована отъ военнитѣ имъ начальници, се отпавили къмъ Русити съ цѣлъ или да ги изгонятъ или да измрятъ подъ ударити на гявуритѣ. Русити него денъ отпавили едно отдѣление войска за-въ Мъглишъ, което го завзело и се отпавило по шосейний пжтъ къмъ Казанлъкъ прѣзъ лозята имъ, а другото съ една малка часть отъ лѣвий и дѣсний брѣгъ на р. Тунджа и то се ухжтило сжщо отъ къмъ югъ за Казанлъкъ и като се срѣщнали съ Турцитѣ въ лозята, ударили се съ тѣхъ и ги разбили до кракъ, дѣто сполучили и да уловеть робъ Казанлъшкий началникъ, когото завели съ себе си въ градътъ. Тукъ охканията и виканията били до толкозъ противни едни на други, дѣто не сме въ сила да ви ги раскажемъ. На Българетѣ радостъта бѣ неисказана за благополучното привзимание на градътъ отъ Руситѣ, а за Турцитѣ едно голѣмо изнѣмощавание съ изгубванието на властъта имъ надъ гявуритѣ.

Въ това врѣме доклѣ траяла битката въ лозята, ед-